

Република Србија
Врховни касациони суд
Рев2 1261/2015
04.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца Н.П. из Б., чији је пуномоћник М.С., адвокат из Л., против туженог И.Л. а.д. из Л., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1131/14 од 03.04.2014. године, у седници већа одржаној 04.11.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца Н.П. из Б., изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1131/14 од 03.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 907/12 од 03.02.2014. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да му је незаконито престао радни однос, те да се поништи решење о отказу уговора о раду бр. 351 од 29.02.2012. године и да се тужени обавезе да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени за период од 01.03.2012. године до дана вештачења на име накнаде штете у виду заосталих нето зарада исплати 200.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1131/14 од 03.04.2014. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 907/12 од 03.02.2014. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију из разлога прописаних чланом 398. став 1. тачка 1. и тачка 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09). У конкретном случају наведени закон се не може применити, будући да је тужба поднета 28.05.2012. године – после ступања на снагу Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14), па се тај закон примењује.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку не може бити истицана у ревизијском поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог и обављао је послове одговорног контролора, погонског лаборанта и мерача на ваги у Организационој јединици - контрола квалитета. Оспореним решењем бр. 351 од 29.02.2012. године, тужиоцу је отказан уговор о раду применом члана 179. тачка 9. Закона о раду, због престанка потребе за његовим радом. Доношењем овог решења претходиле су технолошке, економске и организационе промене спроведене код туженог на основу одлуке Управног одбора туженог од 29.07.2011. године. Дана 25.10.2011. године тужени је донео нови Правилник о организацији и систематизацији радних места којим је смањен број радних места са 96 на 71, као и број извршилаца са 151 на 103. У сарадњи са синдикатима туженог и Националном службом за запошљавање, тужени је дана 03.11.2011. године донео предлог Програма за решавање вишка запослених којим је утврђено да 48 запослених представља вишак. Управни одбор туженог је 02.12.2011. године усвојио одлуку о доношењу Програма за решавање вишка запослених, којим су уведене организационе промене у предузећу, тако што је дошло до укидања појединих организационих делова и појединих послова, као и до смањења броја извршилаца на појединим пословима. Програм садржи критеријуме за утврђивање вишка запослених, и то основни критеријум - резултати рада и допунски - имовно стање запосленог. Новом организацијом и систематизацијом послова и радних задатака у Организационој јединици контроле квалитета укинута су послови: одговорни контролор, погонски лаборант, лаборант, контролор квалитета сендвич панела, одговорни контролор погонског лаборанта и мерача на ваги. На тим пословима је радило 10 извршилаца, дошло је до престанка са радом три запослена, међу којима је и тужилац, јер је добио нижу збирну оцену од претходних седам запослених радника. Тужиоцу је пре отказа уговора о раду исплаћена отпремнина.

На утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су као неоснован одбили тужбени захтев.

По оцени Врховног касационог суда, побијано решење је донето у складу са чланом 179. тачка 9. Закона о раду, услед постојања оправданих разлога на страни послодавца, јер је новим Правилником о организацији и систематизацији радних места од 25.10.2011. године смањен број извршилаца на пословима на које је био распоређен и тужилац. Поједини радници, међу којима и тужилац, проглашени су технолошким вишком, с тим што су поштовани критеријуми вредновања резултата рада индивидуалним оцењивањем запослених у Организационој јединици контрола квалитета. Тужени је спровео поступак ради утврђивања вишка запослених у складу са члановима 153-160. Закона о раду, а тужиоцу је у смислу члана 158. истог закона исплаћена отпремнина. Из наведених

разлога, ревизијом тужиоца неосновано се истиче погрешна примена материјалног права и наводи да тужени као послодавац није поступио у складу са одредбама чланова 154. и 156. Закона о раду. Наиме, тужени је донео Програм решавања вишка запослених, доставио га на мишљење синдикатима туженог и Националној служби за запошљавање, па је на основу њихових примедби донета одлука Управног одбора туженог о доношењу Програма за решавање вишка запослених од 02.12.2011. године.

На основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа
судија
Миломир Николић,с.р.**